B. Forældremyndigheden skal - såvidt muligt - fastsættes inden barnets fødsel, såfremt det kan forventes født u.f. ægteskab, og kan da tillægges

a) begge forældre (hvis de ovenfor under A nævnte betingelser er opfyldt.
b) moderen alene.
c) faderen alene (forudsat at faderskabet er fastslået inden fødslen).

C. Forældremyndighedsspm. er ikke afgjort ved b.s fødsel, og må indtil afgørelse kan træffes udøves af en særlig beskikket person eller af Børne- og ungdomsværnet.

D. Forældremyndigheden er ved b.s fødsel hos moderen, men denne afgørelse er kun midlertidig, og skal - måske indenfor en eller anden frist - tages op til revision, på barnefaderens begæring.

Argumentation

Indledningsvis skal det erkendes, at faderskabet anderkendes inden kort efter fødslen til hovedparten af de u.f.æ. fødte børn (nøjagtige tal er svære at fremskaffe) - det ligger formentlig på omkring 70%, og blandt disse vil der naturligvis være en del, hvor forældrene lever sammen i "papirløst" ægteskab. Til anvendelse af mulighed A skulle man altså have et brugbart kriterium for samliv, hvilket kan være ganske svært, samt muligvis yderligere et eller andet varigheds-kriterium.

De virkelige problemer opstår imidlertid i forhold til de børn, for hvilke der skal rejses faderskabssag med retslig behandling. Varigheden af sådanne sager er ofte endog meget lang - er der flere faderskabsmuligheder/eller er antrop.us. iøvrigt indiceret, er varigheden ikke under 3 år og blot alm. blodtypebestemmelse kræver i det mindste af ca. 3 mdr. For disse sager gælder yderligere, at forbindelsen mellem b.s forældre ofte er afbrudt og den har ofte været kortvarig.

I disse tilfælde kan man helt se bort fra de under A. og B. nævnte muligheder. Hvadenten man imidlertid vælger mulighed C. eller D., har vi den situation, at moderen har barnet hos sig, men i kortere eller længere tid skal svæve i uvished om, hvorvidt hun vil få lov at beholde barnet, når faderskabssagen engang er afgjort. At en sådan uvished i forholdet til et nyfødt barn vil kunne være til overoverordentlig skade for dette, behøver vel ikke nærmere argumentation, men spørgsmålet er jo i virkeligheden, om moderen overhovedet vil turde tage barnet til sig, sålænge uvisheden består - eller vil hun, ligesom når hun overvejer bortadoption - anbringe det på børnehjem til afgørelse foreligger. Her kan vel ingen være i tvivl om skadevirkningen for barnet.

Man vil kunne indvende, at forholdsvis få mænd i den art sager overhovedet vil være interesseret i forældremyndigheden over barnet, men den blot eksisterende mulighed vil være en trussel for alle mødre til u.æ.børn, der vil belaste hendes forhold til barnet. Hertil kommer yderligere at denne potentielle ret for en i en faderskabssag impliceret mand, kan give grimme muligheder for pression ("Hvis jeg overhovedet inddrages i f.sagen, vil jeg kræve at få barnet". Man kan udmærket møde denne holdning med de nuværende regler, men den jo heldigvis afvises som irrelevant.)